

Előszó

Vacak egy tanév volt ez a 2020–2021. Összesen tizenegy hetet jártunk mindannyian iskolába (legalábbis ebben a pillanatban, amikor ez a szöveg íródik, így tűnik). Az a pár hét alatt is igyekeztünk távol tartani magunkat egymástól. Bizonytalanság, folyamatos változások jellemezték ezt az időszakot. Semmi sem volt olyan, mint az ezt megelőző években: szétölt padok, kidobott kanapék. Hiányzott a körbeülés a szőnyegen, a csoportmunka, az erdei iskola, ezek mind-mind hiányoztak. Azt hiszem, ettől lesz felejthetetlen mindannyiunk számára ez a „másként” év.

Nehéz volt reggel úgy felkelni, hogy ki sem kell menni a házból, ülni a számítógép előtt és végezni a feladatot olyankor, amikor nem volt látható a tanár biztató vagy éppen rosszalló tekintete, nehéz volt ellenállni a sokféle számítógépes mézesmadzagnak, nehéz volt megosztani a teret és az időt a családban. Nehéz volt nekünk is, tanáritoknak úgy felkelni reggel, hogy ki sem kell menni a házból, ülni a számítógép előtt és végezni a munkánkat úgy, hogy nem láthattuk arcotokon az azonnali válaszütemeket, nem mindig éreztük a képernyőn keresztül a jelenléteteket, nehéz volt megosztani a teret és az időt a családban. Nehéz volt nektek is, szülőknek úgy tenni, mintha a gyermekek iskolában lenne, miközben otthon volt, nehéz volt eldönteni, mikor tanul, és mikor foglalkozik egyébbel.

És éppen ezeknek a vacak körülményeknek „köszönhetően” tanultuk meg azt, hogy az iskolát nem a falak, a padok teszik. A tanulás legelső sorban a tanulni akaró ember akarásán múlik. Azt pedig, hogy a jóval nehezebb terepen is utat lehet találni egymás felé, ez az időszak bizonyította.

Ennek a tanulási folyamatnak a lenyomata és bizonyítéka az ez évi *Alkotások könyve*. Dolgoztunk, alkottunk és nevettünk idén is. Forgasátok nagy szeretettel.

Tordai-Soós Kata
igazgató

• Bartha Lizinka •

• Berke Mátyás •

• Böyte Boróka Anna •

• Brunet-Loechner Simone Anne •

• Csató Eszter •

• Fekete Máté •

• Csizmadia Nelson-Chukwuemeka •

• Görög Zolna Borbála •

• Hegyi Erzsébet •

• Kolozsi Botond •

• Kádár Máté •

• Kovács Dóra •

• Kozma Krisztián •

• Manhertz Ráhel •

• Kozma-Bartók Magor •

• Neuhoﬀ Sophie Liza •

• Ruzsa Gazsi Ferkó Petra •

• Szabó Dávid •

• Sólyom Nimród Zoárd •

• Telegdy Sámuel •

Csínyek, szójátékok

Berciu Erik, II. osztály

Csínytet

Minden este megvetjük az ágyakat, azután fogat mosok és mosakodok.
Amíg anya elkészül, addig a szobában várok rá és mindig eldugom a kispárnáját.
Anyja tudja, hogy ki a páratolvaj, de soha nem szid össze.

Görög Lina, II. osztály

Zebra, levél, vár, ég, török

Magyar órai utasítás: Az alábbi szavaknak (zebra, levél, vár, ég, török) több jelentésük van.

Különböző jelentésben használva foglald mondatba őket!

Lina így oldotta meg a feladatot:

Ahhoz, hogy lássak zebrát, át kell menjek a zebrán.

A nagymamámnak levelet írtam, de az fennakadt a fán és eltűnt a levelek között.

Mentünk a várba és sokat vártunk a sorban.

Ég a tűz és a füstje felszáll az égbe.

A török azt mondja, hogy én most követ török.

Az elsősök én-projektet készítettek: egy önarcképet és egy nagy plakátot. A plakáton minden egyéb mellett (mit mondanak rólad a szüleid, milyennek látnak az osztálytársaid, a tanci, milyennek képzeled magad felnőtt korodban stb.) volt egy szívárvány és egy napocska rajza. A szívárványba a jó tulajdonságaikat kellett beírniuk, a napocskába pedig vágyott vagy erősítendő tulajdonságokat, ezeket láthatjátok az önarcképek mellett.

Öszinte, segítőkész, kedves

• Bikfalvi Robert Tibor •

türelem

jószívú, kedves, őszinte

• Birta-Székely Bendegúz •

türelem

kedves, ügyes, szerény, vicces, őszinte

• Brem Ábel •

okos

kedves, segítőkész, őszinte, barátságos

• Daradics Boglár Petra •

hajlékony, türelmes, szófogyadó

barátságos, kedves, segítőkész

• Dafinca Yasmin Izabela •

tartsak nagyobb rendet

rendes, segítőkész, őszinte, kedves, barátságos

• Dávid Réka Sarolta •

türelmes, ügyes

őszinte, barátságos, segítőkész

• Jobbágy Nimród •

türelem

kedves, barátságos, nem tudok hazudni, adakozó, nem hangos

• Ködmön Zalán Benedek •

türelemes rajzban

türelemes, kedves, kitartó, jól rajzol, szerény, lassú

• Kiss Viola •

nincs, elégedett

kedves, barátságos, hűséges, őszinte, nagylelkű, segítőkész

• Kovrig Orsolya •

türelemes

Kedves, barátságos, jó fociista, jószívű

• Kuglis Dávid Ákos •

türelem, kedves

őszinte, kedves, barátságos, türelmes, hajlékony

• Szabó Zsófia Júlia •

szeretnék anyjának többet segíteni

segítőkéss, barátságos, türelmes, kedves

• Molnár Karola •

őszinte, szerény, hangoskodó

érdeklődő, segítőkész, barátságos, kedves, türelmes, őszinte

• Szalontai Eszter •

vátorság

vidám, értelmes, megértő, tehetséges

• Tamás Vera •

emlékező, gyors, türelmes

kedves, őszinte, szerény, kitartó, jószívű, barátságos

• Veres Máté •

rendezett

Kedves, jószívű, jó barát, jó tornász, vicces, szorgos

• Viola Gréta •

jobban zongorázni, sokkal szorgalmasabbnak lenni, türelmi, figyelmesnek lenni, megtanulni sütni

Beszélgetés a Csillagszemű juhász furulyája és a medve között

Medve: Megeszem a gazdáját.

Furulya: Ne edd meg!

Medve: Miért ne, ha egyszer éhes vagyok?

Furulya: Inkább játszok neked egy dalt.

Medve: Na jó, de siess, mert nagyon éhes vagyok.

Furulya: Jó, jó. Nem fogod megbánni.

Medve: Hű, ez nagyon szép! Hát akkor inkább táncolok!

Horváth Zita, II. osztály

Beszélgetés egy katicabogár két pöttye között

– Szervusz, öreg barátom, mit csinálsz?

– Szervusz. Nézem a felhőket.

– Nézhetjük együtt?

– Hát persze. Gyere!

– Jó, hogy itt vagyunk egymásnak!

– Igen, nagyon jó érzés.

Prezensky Dávid, II. osztály

*

– Jó lenne elmenni valahova kirándulni!

– Én is nagyon el szeretnék menni már valahova.

– Szerintem szökjünk el.

– Jó, szökjünk.

– De a katicabogárral mi lesz?

– Nem tudom, mit gondolsz?

– Inkább hagyjuk az egészséget és menjünk aludni.

Kis Dorottya, II. osztály

Beszélgetés a kalap és a tulipán között

Tulipán: Szia, kalap, hova készülsz ilyen elegánsan?

Kalap: Én csak a kalapbálba, tulipán.

Tulipán: Milyen ott az élet? Megmutatod?

Kalap: Szerencsére rám vagy tűzve, ezért igen, megmutatom.

Tulipán: Köszönöm, hogy elviszel.

Kalap: Van egy füves rész, jól érzed majd magad ott.

Sólyom Zalán Nándor, II. osztály

• Bartha Boróka •

• Csete Gergő •

• Dafinca Maya Emilia •

• Deák Kata •

• Dorka-Fábián Zsuzsanna •

• Elekes Viola •

• Gőrgő Fruzsina •

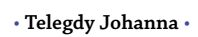
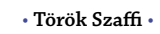
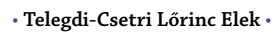
• Keresztes Roland Krisztián •

• Körösi Nándor Tibor •

• Sipos Tamás •

Sütő Vera Zsófia, II. osztály
A kovid

Karantén van, senki se ki, se be,
mindenki az ágyat nyomja,
le van betegedve.

Az egyébként nyugodt emberek
most vadkanként futkorásznak,
hogy oltásra helyet kapjanak.

A kovid egy dolgot áhít,
szeretné látni, hogy mindent
a feje tetejére állít.

Ezért a kovid mindent bekamerázott,
és most is azt nézi,
hogy őmiatta mindenki milyen zizi.

Molnár Hunor, III. osztály
Mese a vasbabáról

Van nekem egy vasbabám,
Vasból csinálta a tatám,
két acélszeme fénylő,
fején kockás falap,
orra olvasztott vasból készült,
velem biciklizik az úton,
ő az én kis ördögöm,
szalad is ha nem akarom,
Ilyet már sokszor láttál,
Erősebb a bikánál.
Ha mérges vagy nagyon,
Berúghatod az ajtót.

• Apró Janka •

• Bakó Dávid Albert •

• Balácsi Zsófia Krisztina •

• Csató András •

• Brem Emma •

• Florian-Udvari Dalma •

• Gede András Zsolt •

• Jakabffy Panna •

• Hegyi Márta •

• Kádár Gyopár •

• Kardos Tímea •

• Kozma-Bartók Áron •

• Marton Boróka •

• Máthé Arnold •

• Szabó Lili •

Dezső Ágnes, IV. osztály

Macsek harca

Puffos cicám a legjobb barátom,
Mindenbe beavatom, egyszerűen imádom.

Benti macska,
Nem mozgékony fajta.
Nem kergeti az egereket,
talán néha a legyeket.

Most látom, hogy a napsütésben fekszik,
a függöny a napot eltakarja, de ő így is magát jól érzi.

Feljön, az ölömben dorombol,
Nem zavar, miközben ezt a verset írom.
Csöndesen alszik a kiscica,
De hirtelen felpattan!

Hisz ott a cica a szomszéd kertben!
Mindjárt átjön a miénkre!
Macsek az üveget kaparja,
területét elveszni nem hagyhatja!

Ezt meglátja a másik macska,
és a szomszéd kertjébe visszaballag.
Macsek megnyerte hát a csatát,
most már nyugodtan durmolhat tovább.

Gheorghijă Márk Daniel, IV. osztály

Online sulí

Erre-erre online sulí,
Itt van végre az online bulí,
Itt a tanár, itt a diák,
Itt tanulsz vallás imát,
Sok a tanár, sok a diák,
Kicsi tanci is tanít imát.
A nyomtatás nem muri,
Ezért jó a bulí.

Horváth Emőke, IV. osztály
Napok

Hétfő te hét kezdő,
 hétben az első.

Kedd te kedves,
 kerekíted a rétest.

Szerda te szeszélyes,
 szerda te szomorú.

Csütörtök te csinálású
 Csüggedő a csütörtök.

Péntek, Péter barátja,
 publikusan játszótársa.

Szombat te szigorú,
 ágyban marasztaló.

Vasárnap te vigyorgó,
 vasárnap te vasas.

Sipos Balázs, IV. osztály
A Biblia hősei

A Biblia hősei
 minden hősök ősei.

Erejük különböző,
 egyszerű és lenyűgöző.

Hol erő, hol ész,
 gyáva vagy merész,

mikor szív, mikor vizes gyapjú,
 vagy haj, de az nagyon hosszú.

A sok hős mind különböző,
 egy bennük az összefüggő.

Ő a mi Istenünk,
 Ő a mi mindenünk.

• Balázs Márk Dávid •

• Bartha Benjámin •

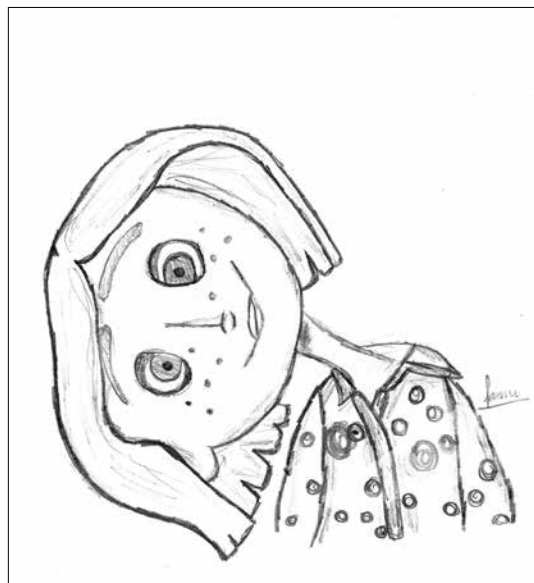
• Deák Gerda •

• Dorka-Fábián András •

• Gábor Adél •

• Horváth-Szóts Fanni •

• Jobbágy Izabella •

• Körösi Sándor Norbert •

• Negrea Eliza •

• Petric-Florian Ákos •

Dáczy Péter, IV. osztály

Az én hobbim

A horgászat a hobbim. Egyszer fogtam egy hat kilós halat. Éppen a születésnapom volt. Apával horgásztam. Fogtunk: csukát, pontyot, kárászt, sok kicsi halat. A ponty volt a legnagyobb. Egyszer a horogra akadt egy béka, de nem vittük haza, nehezen tudtuk leszedni a botról. Varangyos béka volt. Patakoknál, tavon és a Balatonon horgásztam. Ilyenkor ötkor kell kelni, korán kell indulni.

Kovrig Antal Botond, IV. osztály

Tomi szuper-betegsége

Tomi és János jó barátok voltak, mind a ketten mezőgazdászok voltak.

Egyszer Tomi és János az erdőben jártak, amikor Tomi megevett egy lila bogyót, majd pár perc után összeesett.

János hívta a mentőket, akik azt mondták, hogy Tomi mérgező bogyót evett meg.

A kórházban azt mondták az orvosok, hogy Tomi meg fog gyógyulni pár óra múlva.

Eltelt egy nap, de Tomi még mindig a kórházban volt, és még egyáltalán nem gyógyult meg.

Az orvosok azt mondták, hogy egy halálos és ritka betegsége van, és egy napon belül meg fog halni. Azt is mondták, hogy csak a ritka muju-guju fa gyümölcsével lehet gyógyítani.

Még épp jó, hogy János a kertjében termesztett egy muju-guju fát, és így meg tudta gyógyítani, de csak egy muju-guju gyümölcs volt.

Ezután elvette a muju-guju gyümölcsöt és elindult a kórházba, hogy odaadja Tominak, de mielőtt odaért volna, valaki ellopta tőle a gyümölcsöt.

Nem tudta, hogy ki, mert maszkot hordott, így nem tudta feljelenteni a rendőrségen.

Gyorsan hazaszaladt, hogy lássa, nincs-e még egy muju-guju gyümölcs, de nem volt, ehelyett egy levelet talált a postaládájában, az állt benne, hogy jöjjön el a Vasutas parkba.

Ezért elment oda. Ott találkozott a maszkos fickóval, el akart futni, de ő nem engedte, levitte őt egy földalatti bunkerbe, ahol ott volt a muju-guju gyümölcs.

Oda futott, de kiderült, hogy egy csapda, és egy cellába került.

De ekkor az történt, amire senki sem számított: előjött Tomi.

Odament János cellájához, amikor a tolvaj nem figyelt oda, csettintett egyet, és a kezében megjelent egy kis pálcika.

János később megtudta, hogy Tomi betegségével jár egy szupererő is, amit azért nem mondtak el neki az orvosok, mert azt hitték, hogy fölösleges elmondani.

Tomi a pálcikával feloldotta a cella zárát, elvették a muju-guju gyümölcsöt, és kimentek a bunkerből.

A tolvaj követte őket egy darabig, de elfáradt és visszament a bunkerbe.

Hazamentek és meggyógyították Tomit.

Török Soma Zoltán, IV. osztály

Hogyan nyissunk ki egy Porschét... fejszével?

(Igaz történet, ami velem történt)

Szereplők: én, a húgom, Pesta és a Rozsdás Fejsze

Május második másnapja volt a Porsche gazdája számára, ugyanis elsején este történt meg, hogy kissé szórakozott állapotban a haverunk elvesztette a Porsche kulcsát.

Aznap reggel arra ébredtem, hogy a felnőttek keresik a kulcsot. Többen azt mondták, hogy benne maradhatott a kulcs a kocsiban.

Ezt mások nem hitték el, köztük az apám sem.

– Ezt akkor tudjuk meg, ha bejutunk a kocsiba – mondta Pesta.

– De ahhoz be kell törni az ablakot! – tette hozzá apám.

– Ne! Ez az én autóm, ha nem találjuk meg a kulcsot, csak akkor törjük be! – kiáltotta az autó gazdája.

– De akár ki is hívhatjuk a PROFESSZIONÁLIS TOLVAJ CÉGET, akik régebbi tolvajok voltak, csak most már jó útra tértek, és pénzért nyitnak ki autókat – mondta az egyik felnőtt.

– Nem! Ha kihívjuk A PROFESSZIONÁLIS TOLVAJ CÉGET, akkor is többet fog kerülni kinyitni az autót, mint betörni az ablakát! Hmmmm... Muszáj lesz betörni az egyik ablakot – szomorkodott a tulajdonos.

– Legyen a hátsó ablak, az a legolcsóbb – szakértett Pesta.

Pesta elvette a Rozsdás Fejszét, és kimentünk mind a 13-an az autóhoz, hiszen ilyen nem sokszor lát az ember. Ekkor Pesta a fejszével jót supintott a hátsó ablaküvegre, az széthullott darabokra, és ki is szedte a beesett üvegszilánkokat.

Ekkor Apa megkérdezte:

– Melyik gyermek akar bemászni?

Erre én, Szaffi és még egy barátunk elkezdtünk üvöltözni, hogy: Én! Én! Én!

Ekkor Pesta felkapta Szaffit, mivel ő volt a legközelebb, és berakta a Porschéba.

Szaffinak nem volt nehéz dolga, könnyen előre mászott, ugyanis ő volt a legkisebb gyerek.

A kulcs ott volt a kesztyűtartóban, így hát Szaffi kihozta és odaadta a kocsi gazdájának.

Amikor már elindultunk hazafele, gondoltam, hogy ha azt a PROFESSZIONÁLIS TOLVAJ CÉGET kellett volna hívni, akkor vagy 1500 eurót veszített volna a gazda, de így csak 300 euróba kerül az ablakcsere, és kapott egy életre szóló leckét, mi pedig egy élményt.

A következő két szöveg egy magyarórai feladathoz készült. A gyerekek Fehér Klára Huhu, az új lány című szövege alapján arról írtak, hogy milyen lenne, ha az ő osztályukba érkezne új gyerek. (A negyedikeseeknek ezt valóban el kellett képzelniük, mert hozzájuk nem jött új gyerek az évek során.)

Ciupe-Szabó Amália Nicoleta, IV. osztály

Új gyerek az osztályban!

- Hé, ma jön az új gyerek! – mondta Krisztina.
 - Igen, vajon hogy fog kinézni? – mondta Ami.
 - Nem tudom kívánni... – mondta Krisztina.
 - Gyertek ide az ablakhoz, látok jönni valakit! – mondta G. Márk.
 - Menjünk az ajtóhoz – mondta Krisztina.
 - 3... 2... 1 – mondta Adél.
 - Csak a tanci – keseredett el Ami.
 - Jó reggelt kívánok mindenkinek! Jól tudjátok, ma jön az új gyerek! – mondta Noémi.
 - Igen, tudjuk! – mondta az egész osztály.
- Eliza befut az ajtón a fürdőből:
- Itt van, láttam egy másik gyereket!!!
 - Lány vagy fiú vagy mindkettő??? – kérdezte Ami.
 - Lány.
 - Nyílik az ajtó! – visította Krisztina.
 - 3... 2... 1 – mondta Adél.
 - Sziasztok! – mondta a lány.
 - Szia! Hogy hívnak? – kérdezte Ami.
 - Klárának hívnak.
 - Szép! – mondta Krisztina.
 - Gyertek, Ami, mutasd meg Klárának, hogy hova üljön le! – mondta Noémi.
 - Oké! – mondta Ami.

Pár héttel később...

Négy héttel később Ami, Fanni, Krisztina, Eliza, Adél, meg mindenki az osztályból Klára legjobb barátja lett!

Az utolsó nap a nyolcadik osztályból...

- Hé, Klára, te milyen licibe mész? – kérdezte Ami.
- Bárhová, csak legyen veletek!

Tompa Krisztina, IV. osztály

Az új diák

Szeptember volt. Aznap kezdődött az iskola. Akkor lettünk ötödikesek. Nagyon boldog voltam. A nagyteremben ültünk, ahogyan azt szoktuk iskolakezdekéskor. Az igazgatónő felolvasta az osztályok létszámát:

– A nulladik osztály létszáma 20 fő. Az első osztály létszáma 19 fő... Az ötödik osztály létszáma 20 fő.

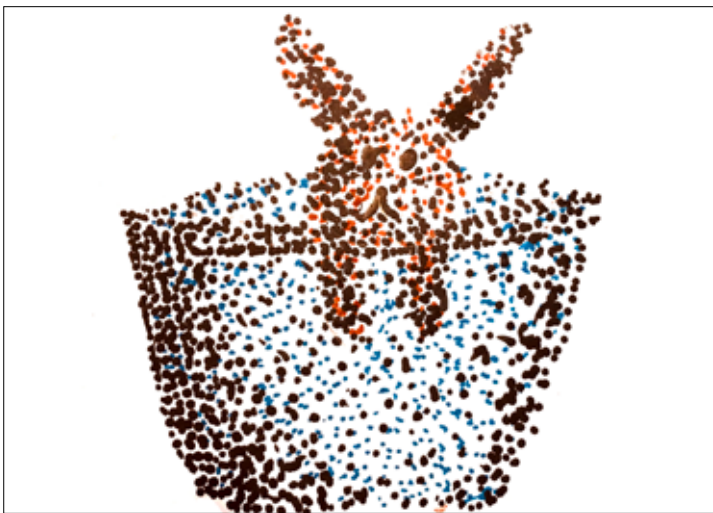
Na, itt minden ötödikesnek elállt a lélegzete. A tavalyi tancink, Noémi meg elmosolyodott. Miután vége lett a sok beszédnek, mindenki elment a saját osztályába. Amikor már mindenki leült, bejött az osztályfőnökünk, Juti. Aztán azt mondta:

– Figyelmet kérek!

Erre a sutyorgás abbamaradt, és mi izgatottan figyeltünk. Az oszi azt mondta:

– Kedves gyerekek! Megkezdődött az új tanév, és idéntől egy új lány is csatlakozik hozzánk! Fogadjátok szeretettel Világos Irma Dorottyát!

Mindenki visszafogta a lélegzetét és az ajtóra nézett, ahol egy szemüveges lány lépett be. Az egész osztály üdvözléssel fogadta, aztán mindenki bemutatkozott. A konfliktusok ott kezdődtek, hogy hova üljön, mert mindenki mellé akart ülni, így aztán ő választ-hatott, hogy ki mellé ül. Dorottya Adélt választotta, mert ő szimpatikus volt neki. Hát így zajlott az első ötödikes napunk.

• Albert Panna •

• Dávid Áron •

• Apró Péter •

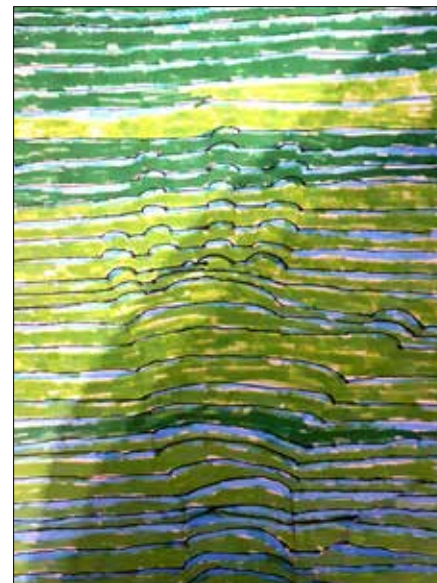
• Dávid Kata •

• Görög-Czintos Noémi •

• Molnár Áron •

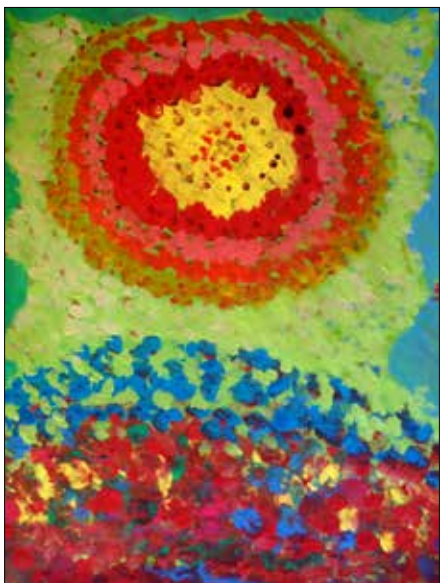
• Szász Márton •

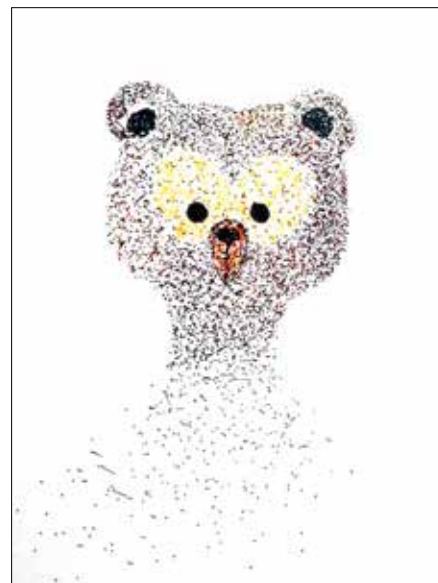
• Szelitzky Ruben Nimród •

• Tonk Hanna Dorottya •

• Török Milán •

• Viola Sára •

Kádár Kristóf, V. osztály
A gyűrűk ura verse szedve

Amikor már Sauronnak szeme saját birodalmát kutatta,
 akkor Frodó elbújt egy szikla mögé, s erejét nem mutatta.
 Bár Sauron nagyúr gyanút fogott vala,
 Frodó még bírta, de a gyűrűt őt földre sújtotta.

S mikor végre Frodótól elfordította gonosz tekintetét,
 ő folytathatta útját a helyre, ahová feladatát elrendelték.
 Feltekintett a vulkán tetejére,
 Oda, ahová a gyűrűt ő már gondolatban belevetette.

Igyekeztek Samuval, ki neki hű barátja,
 olyan, aki Frodóért az életét is kockáztatta.
 Erősen igyekezett segíteni neki,
 biztatásaival őt megnyugtatni.

Egyszer aztán orkcsapattal találkoztak,
 Frodó megijedt, mert ezen kissé fennakadtak.
 De Samunak jó volt az ötlete,
 hogy ork ruhába ők öltözzenek be.

Így hát megmenekültek,
 s a helyes útra visszatértek.
 Végre a hegy lábához értek,
 Ez céljuknak már majdnem a vége.

Erejét Samu megfeszítve
 Frodót a hátára vette,
 de az úton Gollamba botolva
 ráébredtek, hogy ő végig rájuk volt tapadva.

Gollamot végül vezetésre bírva
 fel is mentek a hegycsúcsra.
 Ott bent a barlangban Frodó a gyűrű mérge alatt,
 ujjára húzva azt, láthatatlanná vált a hatása miatt.

Gollam ráugrott,
 s a gyűrűs ujjából leharapott.
 Így nála volt a gyűrű s ezzel az ereje,
 bár örömeben a lábába esett vele.

Sauron ereje tehát megcáfolódtott,
 gyűrűlédérceket a hegyre küldött,
 s míg beletörődött a veszteségébe,
 Frodó menekült, de úgy tűnt, hogy neki vége.

Makkai-Deme Soma, V. osztály
Beautiful day

'Aah, what a beautiful day!' said Peter.

'Sure it is!' said Aaron.

'Maybe we can get an ice cream.'

'Sure, let's go!'

And then they went to the supermarket. But when they got there, they saw a honey seller.

'HONEY, BUY SOME HONEY!' said the honey seller really loudly.

'Oh, my gosh, it's really loud!'

'Wanna buy some honey in case we want to make some tea?'

'Sure!!!'

And then they bought some honey just in case.

'Peter, don't go that way, this way is the supermarket!'

'Oh, OK, I'm coming!'

'I'm buying caramel.'

'I'm buying vanilla.'

'I'll pay for it.'

'Ok.'

And this is the end of our story. The two boys bought the ice cream and they went back to the house to eat the ice-cream.

• Dezső Janka •

• Dorka-Fábián Ágnes •

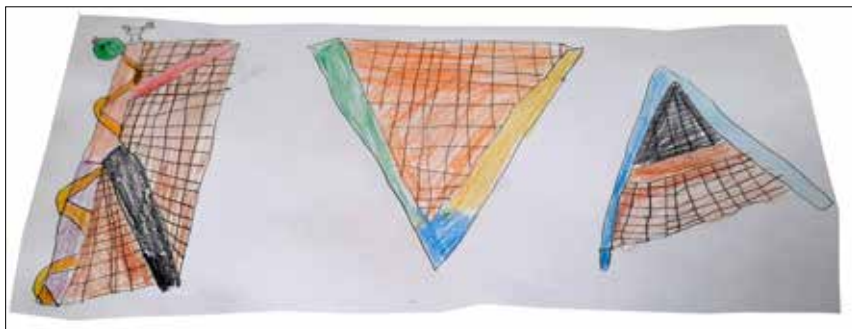
• Gábor Júlia •

• Kálmán Norbert Sándor •

• Koncz Endre •

• Kozma-Vig Arnold Nándor •

• Kuglis Eduárd Attila •

• Orbán-Laczó Iván •

• Petric-Florian Máté •

• Sütő Anna Ágota •

• Pozsár Tamás Dániel •

• Tordai-Soós Flóra •

RADNÓTISAN**Hankó-Nagy Panna**, VII. osztály***Zabáló***

Korgó gyomorral
 ülök a fényben,
 csirkehús ugrik
 tálamra szépen.
 Ugrik kenyér is,
 gyűlik az étkem,
 surran a villám,
 szájamban érzem.
 Korog a hasam:
 dörgedelem.
 Vad dörgedelemmel
 a vaj elolvad
 a csirkehúson,
 s leve megárad.
 Jöjj be a számba,
 áraszd ízedet,
 már le is nyeltem,
 áraszd zamatod,
 mossza az ital
 össze ízüket.

JÓZSEF ATTILÁSAN**Horváth Fülöp**, VII. osztály***Tudod, hogy...***

Tudod, hogy nincs bocsánat,
 hiába vagy hát fáradt.
 Hisz jön a tanár s kérdi:
 „Megevett-e a bánat?”

...

Jaj, hatosért most imádkozz!
 Nincs kedvem még egy hármashoz!
 Ne szólíts, csak most ne szólíts!
 De az élet rossz jegyet hoz...

Hiába tűnsz fölöslegesnek,
 célpont vagy a tanári szemeknek.
 Szidhatod az emberiséget,
 de inkább a tanári kart vedd meg!

Emlékszel, hogy pörögtél?
 Hiába könyörögtél.
 Az osztálycélpont te lettél,
 S mély kínok közt feleltél.

...

Talán a csúnya szóknak
 vagy a sok ironikus bókknak
 köszönhetem, hogy senki
 Nem mond ma rólam jókat?

Rossz jegyekkel etetnek,
 Tanárok nem szeretnek,
 És nem ránthatok fegyvert
 Mert akkor beperelnék.

Vagy válts iskola-helyet,
 Vagy fogadd el a mostani rendet,
 Mert ha egy tanárban hinnél...
 Ő nem hinne benned.

Madaras Virág, VII. osztály***Keresztrel jöttél***

Keresztrel jöttél és Bibliával,
 igékkel teli magazinnal,
 üdvöt ígértél és életet,
 és most itt fogod az ajtót,
 nem hagyod mégse, hogy becsukjam,
 hiszed, hogy nekem épp gondom van,
 hiába küldelek el nyomban,
 mintha ide nőttél volna.
 Hitetlent hittél mért hergeled?
 Isten szavát mért mondogatod
 olyannak, aki csak nemet mond,
 ha az ajtaját zörgeted?
 Mindig állhatatos maradtál,
 csalódást sosem mutattál,
 nyugodtan állsz zárt ajtó előtt.
 Mit vársz tőlem, égi bolond?
 Segítesz? Ki kért erre téged?
 Hogyan látod a sötétséget,
 s honnan tudod, hogy nem hazudok
 Akkor, mikor ajtót nyitok?
 A bejáratom mindig zárva,
 mégis újból kopogtatsz rajta,
 napelem vagy, ki nem merülő,
 állhatatos hittérítő.

• Albert Eszter •

• Bartha Margaréta •

• Beke Norbert Hunor •

• Buta Jean Cristian •

• Dávid András •

• Dorka-Fábián Eszter •

• Deák Csinszka •

• Kardos Csongor •

• Keresztes Artúr Dániel •

• Lukács Denisa Izabella •

• Koncz Gergely •

• Mureşan Emanuel •

• Negrea Anetta •

• Szócs Brigitta •

Makkai-Deme Rozi, VII. osztály

Radnóti Miklós: Razglednicák

A razglednica szerbül képeslapot jelent. Ironikus, hiszen képeslapot onnan szoktak küldeni, ahol jól érzi magát az ember, ahol pihen, kikapcsolódik. De, mint tudjuk, a haláltáborok és munkatáborok nem voltak valami pihentetőek. Radnóti mégis így nevezte el ezeket a verseket. A *Razglednicák*at a tömegsírban találták meg, több más verssel együtt (Radnóti kabátzsebéből szedték ki a noteszt, ennek alapján azonosították). Ezek a versek voltak Radnóti utolsó alkotásai. Az egyiket pár nappal azelőtt írta, hogy lelőtték volna.

A versek arról szólnak, milyen volt a háború, milyen volt baktatni napról napra, arra várva, hogy tarkón löjenek, hogy milyen reménytelen volt a hadifoglyok élete a munkatáborokban.

Nagyon erősek a költői képek, szinte érezzük a szagokat, látjuk a képeket, és halljuk a hangokat. A harmadik *Razglednicában*: „Az ökrök száján véres nyál csorog”, „a század bűzös, vad csomókban áll”, „Fölöttünk fú a förtelmes halál”, a negyedikben pedig „Mellézuhanam, átfordult a teste / s feszes volt már, mint húr, ha pattan”.

Ezek a versek nagyon megrázóak, könnyen átérezhető, hogy milyen is volt ott menekülni, elveszteni a számodra fontos személyt, milyen volt megérezni az éles fájdalmat, azt, amikor olyan fáradt vagy, hogy holtan esel össze, hogy milyen, amikor azt éreztetik veled, hogy semmire nem vagy jó, hogy egy semmi, egy senki vagy, és hogy semmit nem érsz, más rendelkezik az életeddel és a haláloddal.

Talán az a legszomorúbb, hogy ilyen körülmények között is élt benne a remény, hogy még hazajut, hogy még látja a feleségét, még vágyott a hétköznapi életre, s bízott benne, hogy még főzhet szilvalekvárt, hogy ülhet a lugasban. Sokszor ez adott reményt ahhoz, hogy felkeljen és továbbmenjen.

Mint utólag kiderült, reményei nem voltak olyan csalfák, hisz pár nappal azután, hogy meghalt, felszabadították a menetelő foglyokat – ő is túlélhette volna.

Sipos Ákos, VII. osztály

Petőfi Sándor: Dicsőséges nagyurak

Én úgy vélem, hogy ez a vers remekül lett megformázva. Ami nekem kifejezetten tetszik (a témán kívül), az az, hogy érezhetőek az érzelmek hullámai: először higgadtan kezeli a dolgokat, tárgyilagosan kifejti a problémákat. De aztán a lírai ént elönti a düh, és a „dicsőséges nagyurak” halálát kezdi ecsetelni, hogyan fogják a kutyák hasukat tömni porhanyós gróf-hússal. Na de ne örüljünk ennyire! Nem lesz gróf-husi vacsorára: az utolsó versszakokban meggondolja magát Petőfi, és a lírai én a nép nevében eldönti, hogy ők bizony jobbak lesznek a „dicsőséges nagyurak”-nál, és megbocsátanak, elfelejtik az ezeréves kínokat, hisz mindannyiukra szüksége van a hazának.

A vers hangulata egészen vérpezsdítő. Tipikusan szabadságharcos vers, amit könnyes szemmel tud szavalni bármely magyar. Megtalálhatók benne vallásos motívumok, mint például „az isten gyönyörködve / Nézzen ránk”.

Ez a vers szinte minden forradalomra igaz a világtörténelemből, kisebb-nagyobb változtatásokkal, így például az 1956-os forradalomra is, annyi különbséggel, hogy akkor nem a nemesség, hanem az orosz elnyomás ellen lázadtak. Ugyanakkor értelmezhetünk bizonyos részleteket úgy is, mintha gyerekek kérnék, hogy kezeljék őket felnőttként („Hogy írántunk emberiek / Legyetek, / Vegyetek be az emberek / Sorába... / Rimánkodott a szegény nép, / S hiába.”). Személy szerint én is tudok azonosulni ezzel, gyakran duzzogok azért, mert a szüleim egy kalap alá vesznek ifjabb fivéreimmel, például „GYEREKEK, vacsora!”

Ami szintén igen fontos részlet, az, hogy az emberek a kutyáikat szeretik, nem tartják meg maguknak a finom gróf-husit, hanem odaadják a kutyáknak, hadd lakjanak ők is jól egyszer. Ebből is látszik, hogy a kutya az ember barátja.

Amire végül még ki akarok térni, az az utolsó öt szakasz, ahol a lírai én kicsit megnyugszik, hideg fejével végiggondolja, és arra jut, hogy mi magyarok bocsássunk meg, ne marjuk egymást, fogadjuk egymást testvérként, legyünk láncszemei közösen a hazát óvó láncingnek, mert a hazának szüksége lesz ránk. Mintha a következő száz év szörnyű áldozatokat követelő háborúira, nemzetpróbáló nehézségeire utalna...

HETEDIKESEK A KÖLTÉSZETRŐL

Szerintem a versek az életünkben sokaknak egy menedék, tehát amikor verseket ír vagy olvas az ember, akkor egyszerűen elfelejti a gondjait, problémáit. (B. N.)

Gyerekkoromban a versek, mondókák segítettek elaludni, megnyugtattak. A versek, amiket most tanulunk, eléggé komoly, nyomasztó témájúak; jobban szeretem a könyved, szerelmes verseket, azokkal jobban egyet tudok érteni. (A. E.)

A versek lehetnek szórakoztatóak, szépek és unalmasak is, persze ez ízlés dolga. De például, ha nagyon mérges vagy, akkor, ha hallgatsz egy kedvenc verset, tapasztalatom szerint kevesebb idő alatt megnyugszol, akár csak a kedvenc zenétől is. (K. Cs.)

Az én életemben a vers sokféleképpen megjelenik, a tévében, YouTube-on, suliban. Ha éppen unatkozom, akkor elkezdek egy random szöveget írni rímekkel, és van, hogy meg is zenésítem. (L. D.)

Sokszor az egész napi hangulatomat meg tudja határozni egy vers. Szerintem verset azért írnak, hogy segítse vagy tanítsa az embereket. És sikerül is! Hallottam olyanról is, akinek egy vers a teljes életét megváltoztatta. (H. N. P.)

Engem le tud kötni, hogy elemezzek egy utalást vagy hátsó jelentést, és utána megpróbáljam reprodukálni. Mert belőlem ezt hozzák ki a versek: minél szebb, annál szebbet akarok alkotni, minél mélyebb, annál mélyebbet akarok írni. (M. V.)

Összességében a versek szerepe szerintem az, hogy megérintsék az embereket, és átadjanak üzeneteket, érzelmeket egy olyan formában, ami tényleg megmarad. (M. V.)

Verseket szórakozásból szoktunk olvasni. Eddig én nem olvastam szabadidőmben, de lehet, hogy rá fogok szokni, mert tök jó. (S. Á.)

INTERVIURI DE ZIUA INTERNAȚIONALĂ A POEZIEI

Ce „văd”, ce „aud” și ce „miros” atunci când citesc poezii?

Eu „văd” iarba verde a câmpiilor, fluturi colorați dansând pe cer, pereții tociți ai casei bunicii și masa pusă înainte pe cuptorul încă cald. Apoi, „aud” cântecul păsărilor îndrăgostite, vocile vesele ale fetei jucăușe și melodia înceată a mamei sale. Desigur, „miros” miezul amar și mierea aurie, florile întârziate de primăvară în aerul proaspăt, pâinea albă și cacao caldă. (M. V.)

Atunci când eu citesc, „aud” sunetele create de apă, fie că este o stropire zgomotoasă, fie curgerea liniștită a unui izvor tăcut. (H. F.)

Atunci când citesc, eu „văd” o câmpie, flori și albine voioase, „aud” zgomotul lin al vântului și simt mirosul delicat al mierii. (A. E.)

Ce emoții și sentimente mă cuprind atunci când citesc poezii?

Poezia mă face să simt dorul de vară, căldura plăcută de acasă și bucuria copilăriei. (M. V.)

Eu simt nostalgie, deoarece îmi amintesc de copilărie, când bunica îmi citea poezia eminesciană „Somnoroase păsărele”. (H. F.)

Eu simt bucurie, viață, atingerea caldă a soarelui și libertatea! (A. E.)

Ce culoare, simbol, melodie sau obiecte s-ar potrivi poeziei?

Mă gândesc la culoarea auriu-deschis sau culoarea cerului de vară și la melodiile englezești „Cold ain't for me” de la Oceans și „2002” de la Anne-Marie! (M. V.)

Poezia citită de mine descrie o întâmplare nocturnă, lângă un izvor, așa încât din amestecul luminii lunii și al apelor întunecate, cred că rezultă un albastru închis, iar ca simbol, o lebădă. (H. F.)

Cred că Antonio Vivaldi cu a sa „Primăvară” îmi transmite emoții asemănătoare cu cele lirice. (A. E.)

• Bartha András •

• Bereczky Mátvás Péter •

• Dávid Péter •

• Giurgiu Patrik Andrei •

• Görög-Czintos Orsolya •

• Gregus-Fóris Balázs •

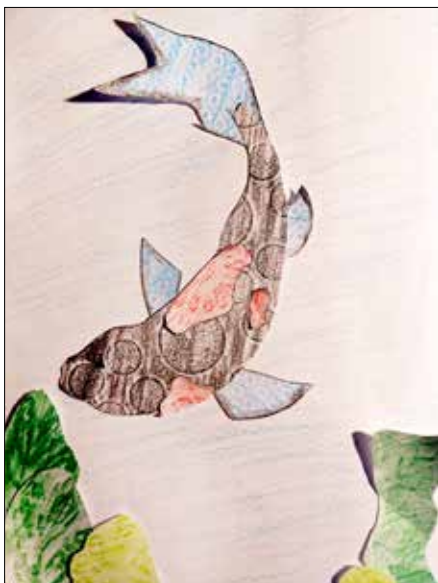
• Kardos Botond •

• Kurta Domokos •

• Pozsár Bernát Gábor •

• Tasnádi Adél •

Kedves iskolatársaink!

Most egy dolgot tudunk ajánlani: azt, hogy éljete a mának. De azért vissza is tekintünk, hogy mi volt a legemlékezetesebb az elmúlt kilenc évben, mit jelent számunkra az iskola. Élmények egyvelegét. Volt, amikor gyűlöttük, máskor imádtuk. Eszünkbe jut a sok 105, a közös focizások, az első erdei iskola, a barátok.

Tanultunk is: például, hogy mivel foglalkozik egy mókuskereskedő. Visszagondolva mégsem volt olyan jó ötlet a sulis tejet kidobálni az ablakon. Ha be van kapcsolva a kamera, jobban látszik, hogy nem figyelünk oda. És mindenütt jó, de a legjobb nem otthon, menj ki a házból!

Levontunk néhány következtetést: Az élet hosszú, de a matekóra hosszabb. Az élet nehéz, de a kémiaóra nehezebb. Az atomok soha nem érintkeznek, tehát nem mentél neki annak a gyereknek az udvaron. Amikor pedig már nem tudsz semmi okosat kitalálni: „Használd a józan paraszti eszedet!”

Azonkívül: Ne mérgecsis olyat, akinek olló van a kezében. Még most szerezz barátokat, míg nem késő. Az önmagadba vetett hit sokkal fontosabb a pillanatnyi körülményeknél. Az önös érdekek nem jó érdemek. A bölcsesség Isten ajándéka.

Minden végződik valahogy. A nyolcadikos vizsgáról sokan úgy gondolják, hogy egy új kezdet, valami olyasmi, mint egy ausztrál erdőtüz, ahol a lángok segítségével az élet újra kibontakozik. Viszont a vizsga nem feltétlenül egy új kezdet, hanem lehet egy jó kis folytatás. Nem kell elválni minden köteléket azoktól, akikkel sok éven át együtt voltál, hanem továbbra is ugyanúgy folyhat tovább az élet anélkül, hogy elveszítenéd a barátaidat.

Szeretettel:
a nyolcadikosok

Benke András
 Bikfalvi Márton
 Boncz Imre
 Boncz Sándor
 Codrea Nicoleta Anda
 Czirják Andrea
 Dávid István
 Fejér Ákos
 Györkös Emőke
 Harbula Hajnalka
 Hegyi Noémi
 Jánosi Andrea
 Kádár Noémi
 Kostyák Júlia
 Kozma-Vig Erika
 Sándor Ildikó Luiza
 Soós Zsuzsa
 Szabó Ágota
 Szatmári Gabriella
 Szeredai Norbert
 Tasnádi Zoltán
 Tordai-Soós Kata
 Visky Sarolta
 Zágoni Judit

A borítón a következő diákok
 alkotásai láthatók:

1. Gábor Júlia
2. Kádár Kristóf
3. Ciupe-Szabó Amália Nicoleta
4. Madaras Virág
5. Makkai-Deme Rozália
6. Hankó-Nagy Panna
7. Tompa Krisztina
8. Deák Kata
9. Horváth Fülöp
10. Sipos Ákos
11. Albert Panna

A könyv elkészítésében közreműködtek:

Borítóterv: Jánosi Andrea

Szerkesztők: Incze Éva, Sütő Ferenc, Szabó Ágota

Műszaki szerkesztés: Sütő Ferenc

Szöveggondozás: Incze Éva

Képek digitalizálása: Jánosi Andrea, Sütő Ferenc